

delse dermed. Jeg kan derfor anbefale dette Ændringsforslag.

Jeg konkluderer altsaa i at anbefale de Ændringsforslag, der er stillede af Udvalget og af dets store Flertal, og maa fraraade det af et Mindretal stillede Ændringsforslag.

Martin Hansen: Jeg vil blot sige til det ærede 4de Medlem for Thisted Amt (Frøkjær), at han slaar ikke mine Tal af Marken ved at sige, at jeg er en stor Regnemester. Det, det kommer an paa, er, at Regnestykket er rigtigt, og det fastholder jeg, at det er. Jeg beder ærede Medlemmer forsøge at rokke ved mine Tal. Men dernæst vil jeg sige, at vi ikke er uenige om, at der ikke skal skæres for stor en Part fra, som ikke skal ind under Progressionen. Det er netop derfor, vi fra vor Side har arbejdet paa at faa dette Tal ned, en Bestræbelse, som det ærede Medlem senere har sluttet sig til. Jeg beder bemærket, at saaledes er det virkelige Forhold. Dernæst sagde det ærede Medlem, at naar der er mange Børn, kan vi lave en retfærdig Ligning, vi kan ved Hjælp af Børnefradraget faa Indtægten ind under det frie Skøn. Men dertil vil jeg sige, at man maa være opmærksom paa, at Børnefradraget virker for alle Indtægter, ogsaa for Middelindtægter, derigennem skal der skabes Ligelighed i Behandlingen af Middelindtægter og større Indtægter, idet vi ikke alene skal skabe Retfærdighed forneden, men ogsaa opefter, og de Mennesker, som sidder med smaa Indtægter, eller dem, hvis Børn er over 15 Aar, maa man ogsaa regne med. Det er disse tørre Tal, jeg nævnede. Jeg var endda saa elskværdig at tage Tallet 1600, der ligger højere end det Tal, 1500, som det ærede Medlem nævnede skulde slaas ned efter det frie Skøn. Det gjorde jeg for at vise, hvordan Forholdet vil virke.

Jeg har intet at tilføje, idet jeg allerede har paavist, at det vil virke som af mig anført.

Wilmann: Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti udtalte, at vi jo alle sammen er enige om at ville have en retfærdig Ordning, men naar det gælder om at udføre dette i Lovforslagsform eller Ændringsforslagsform, hører Enigheden op. Det er desværre rigtigt. Det er nemlig billigere at sige i Almindelighed, at man gerne vil have en retfærdig Ordning, end at vedtage noget Lovforslag eller nogle Paragraffer, der gennemfører en

saadan. Jeg er ikke i Tvivl om, at naar det ude paa Vælgermøder gælder om at være retfærdig, er de Konservative mindst lige saa retfærdige som vi andre og vil gerne skaane Smaafolk og lægge saa store Byrder paa de store som vel muligt, men det giver jeg ikke meget for. Naar den Trang til at øve Retfærdighed ikke giver sig Udslag i Lovparagraffer, og naar man, hver Gang vi skal tage Stilling til Spørgsmaalet her paa Rigsdagen, melder Pas, saa giver jeg ikke meget for den. Men jeg er meget tilfreds med at faa denne Udtalelse, og jeg skal heller ikke glemme den ved Lejlighed.

Det ærede Medlem sagde, at de Eks-empler, som det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne (Martin Hansen), fremførte, var ikke hentede fra normale Forhold. Jo, det er fuldstændig normale Forhold, og hvis man ikke under Hensyn til hele den Forandring, der er sket i Indtægterne og Forholdene i øvrigt, faar Ret til ved Ligningen at forhøje de store Indtægter saadan som foreslaaet og nedsætte de smaa Indtægter som foreslaaet, vil Følgen uvægerlig blive, at alle Middelstandsindtægter bliver ganske uforholdsmæssigt stærkt beskattet. Derom er der ingen Tvivl, thi enhver Kommune vil med de gamle Regler for ikke at faa de smaa Indtægter, som ikke kommer indenfor det frie Skøn, alt for højt op i Skat blive nødt til at søge at holde Ligningsprocenten saa langt nede som overhovedet muligt; men en Vej til at holde Ligningsprocenten nede er netop at forhøje Middelindtægterne meget betydeligt.

Jeg havde haft Lyst til i Udvalget at foreslaa en Ændring med Hensyn til den personlige Erhvervs-skat for Bestyrelsesmedlemmer og Direktører i Aktieselskaber. Jeg har holdt Ønsker i den Retning tilbage af Hensyn til, at vi gerne skulde have denne Sag gennemført saa hurtigt, at det var muligt at bruge disse Ligningsregler ved den kommende Ligning.

Jørgensen-Værebros: Naar jeg har tilladt mig at være med til at foreslaa ikke at ændre den kommunale Skattelov af 1903 med Hensyn til Tillægs- og Fradragbestemmelserne, er det selvfølgelig, fordi jeg mener, at en Ændring paa dette Omraade ikke tiltrænges. I den kommunale Skattelov af 15. Maj 1903 er der givet samtlige Kommuner Lejlighed til at anvende kommunal Ejendomsskyld; der er endvidere givet Kommunerne Adgang til for Indkomsters Vedkommende at anvende